

Finansforeningens hæderspris, som blev indstiftet ved foreningens 40 års jubilæum i 2014, lægger vægt på både højnelsen af det faglige niveau i anvendelse af finansanalysen i Danmark og bidragets praktiske relevans – og i overensstemmelse hermed har den været uddelt til både akademikere og praktikere i faget.

Det er kommet til at foregå nærmest på skift hvert andet år, og i år er det således blevet en praktikers tur. Hans foreningshistorie går langt tilbage, så langt at vi har måttet lede i gamle annaler og referater: Prismodtageren har været medlem af foreningen siden først i 80'erne – måske kender han selv årstallet? - og blev indvalgt i bestyrelsen for den daværende Finansanalytikerforening i 1993. Han blev hurtigt formand for det forholdsvis nye Obligationsudvalg og en overgang involveret i et udvalg, der fik som opgave at se på realrenteafgiften, et noget utaknemmeligt emne. Hans gode netværk var nyttigt for obligationsudvalgets ambitiøse seminarer og især heldagskonferencen om "Germany – today and tomorrow" i 1993, og i februar 1994 blev han opfordret til at opstille til formandsposten efter næste generalforsamling.

Det var han lidt betænkelig ved, idet mente at han manglede tid til hvervet, men efter en betænkningstid takkede han ja til kandidaturet og blev valgt som formand i juni 1994. Der må være blevet bedre tid, eller måske var det snarere udfordringerne med at føre foreningen ind i et nyt internationalt samarbejde, der lokkede ham til at blive indtil 2000, og at fortsætte som formand for det nye CFA Society frem til 2002.

Inden da havde han nået at arrangere – sammen med sine bestyrelseskolleger og obligationsudvalget – nogle af foreningens største konferencer i 90'erne, hvor vi havde stort gavn af hans gode forbindelser til Danmarks Nationalbank: De finansielle markeder i lyset af ØMU'en i 1996 og især foreningens 25 års jubilæumskonference i maj 1999, med indlæg ved bl.a. den senere Nobelprisvinder Paul Krugman fra M.I.T. og direktør Otmar Issing, ECB.

Mange vil nu have gættet, at modtageren af årets hæderspris er **Ole Jacobsen**.

Ole var en af de første som så, at vi måtte have et mere internationalt perspektiv på vores samarbejde og uddannelsespolitik. Medlemstallet steg kraftigt sidst i 90'erne, men der var også udfordringer: CFA-uddannelsen vandt frem, mens den europæiske finansanalytikerforeningers forening EFFAS døjede med vanskeligheder med at få sit internationale diplom til at lette – og i det hele taget at få samarbejdet mellem foreningerne til at fungere. Det var Ole vidne til under de møder i EFFAS' bestyrelse, han deltog som repræsentant for den danske forening.

Finansanalytikerforeningens Studium i Finansanalyse var tilsvarende nødlidende, og Ole, der allerede i en årrække havde fulgt den oprindeligt amerikanske forening AIMR og dens konferencer, tog i 1998 initiativ til at indlede forhandlinger om et samarbejde, der indebar en satsning på CFA Program som foreningens uddannelsesprogram.

Uden Oles diplomatiske evner var vi måske aldrig nået dertil, for AIMR (Association for Investment Management and Research), forgængereren til CFA Institute, var kun lige begyndt at "go global" – tankegangen i hovedkvarteret i Charlottesville, Virginia var stadig bundamerikansk, og succesen med at få tømret en aftale omkring et dansk society sammen, skyldes i stor grad Oles runde og humoristiske facon, der skabte venskaber på højt plan i den amerikansk-globale forening. Det lykkedes i slutningen af 1999 at skabe et dansk society, der havde bånd til Finansanalytikerforeningen og samtidig repræsenterede medlemmer af det der nu hedder CFA Institute, og indtræde i et nyt internationalt samarbejde, der åbnede op for mange nye muligheder og forbindelser.

Docent Johannes Mouritsen fra CBS blev sendt på studietur til USA for at udforske CFA-undervisningsprogrammer i amerikanske foreninger, og året efter blev der etableret CFA-kurser og arrangeret informationsmøder, som fik antallet af CFA candidates til at stige betragteligt, og dermed efterhånden også medlemstallet i det danske CFA society, som det nu hedder.

Ole blev allerede ved AIMR's Annual Conference i Los Angeles i maj 2001 hædret med Thomas L. Hansberger Leadership in Global Investing Award for "contributing to the co-operation between worldwide professional investment organizations and their members", så han er ikke helt uvant med at modtage hæderspriser. Efterfølgende blev han udpeget som medlem af AIMR's Global Council og fortsatte i flere år med at pleje de gode forbindelser til vores global samarbejdspartnere.

Som et godt forbillede for andre seniormedlemmer fortsatte Ole sit medlemskab i foreningen også efter at han havde skiftet lederstillingen i Nordea Investment Management ud med et blomstrende salg af antikt dansk porcelæn – formentlig både til amerikanske og kinesiske turister – og deltager med mellemrum i foreningens store og mindre arrangementer. Det håber vi, at han vil have lyst til at fortsætte med i lang tid endnu.